

آزمون کتاب واژه‌های آسمانی

فرازهای ۳۰۰ تا ۳۵۰

۱۸ سؤال ۱۸ دقیقه

نام و نام خانوادگی:

۱- (يَقُولُ، أَلِيم، أُولِي)

الف) می گوید، دردناک، سزاوارتر (ب) گفتیم، بزرگتر، سزاوار (ج) بگوئید، بزرگ، سزاوارتر

۲- (لَا يَنْفَعُ، يَفْتَرُونَ، تَوَلَّى)

الف) سودی ندارید، افتراء می بندم، رویگردان شدند

ب) سودی ندارد، افتراء می بندند، رویگردان شد

ج) سودی دارد، افتراء نمی بندند، رویگردان شدیم

۳- (لَا يُحِبُّ، نَعْلَمُ، هَدَيْنَا)

الف) دوست نداریم، می دانم، هدایت کرد

ب) دوست ندارد، می دانیم، هدایت کردیم

ج) دوست دارد، نمی دانیم، هدایت شد

۴- (وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ)

الف) آنچه، ستمگر (ب) از آنچه، ستمکار (ج) از آنچه، ستمکاران

۵- (قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ، تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ، وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ)

الف) فرمانروایان، خواهید (ب) فرمانروایی، خواهی (ج) فرمانروا، خواهیم

۶- (وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأُرْسَلِينَ)

الف) خبر، پیامبران (ب) اخبار، پیامبران (ج) اخبار، پیامبر

۷- (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ، وَ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا)

الف) ستایش خدایی را که فرو می فرستد بر بنده‌اش، کتاب (آسمانی) را و قرار نداد برای آن (هیچ‌گونه) اختلافی

ب) ستایش خدایی را که فرو فرستاد بر بنده‌اش، کتاب (آسمانی) را و قرار نداد برای آن (هیچ‌گونه) کژی (و ناراستی)

ج) ستایش خدایی را که خواند بر بنده‌اش، کتاب (آسمانی) را و قرار نداد برای آن (هیچ‌گونه) کژی (و ناراستی)

۸- (تَبَصَّرَةٌ وَ ذِكْرُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ)

الف) تا (شگفتی‌های آسمان و زمین) وسیله‌ی بینایی و یادآوری برای هر بنده‌ی توبه‌کاری باشد

ب) تا (شگفتی‌های آسمان و زمین) وسیله‌ی بینایی و یادآوری برای بندگان توبه‌کار باشد

ج) تا (شگفتی‌های آسمان و زمین) وسیله‌ی بینایی و یادآوری هایی برای هر بنده‌ی توبه‌کاری باشد

۹- (اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ ، اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ)

الف) آیا ندید پیش از آنان چه بسیار نسل‌ها را نابود کردید که دیگر به نزدشان باز نمی‌گردند

ب) آیا دیدند پیش از آنان چه بسیار نسل‌ها را نابود کردیم که دیگر به نزدشان باز نمی‌گردند

ج) آیا ندیدند پیش از آنان چه بسیار نسل‌ها را نابود کردیم که دیگر به نزدشان باز نمی‌گردند

۱۰- (وَ مَا تَشَاوُونَ اِلَّا اَيْنَ كِه اراده كند الله رَبَّ الْعَالَمِينَ)

الف) تَشَاءَ (ب) اَنْ يَشَاءَ (ج) شاءَ (د) اِنْ شاءَ

۱۱- (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ بِدِرْ اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ ، وَ لَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَ خَاتَمَ بِيَامِرَانِ)

الف) أَخَا، النَّبِيِّ (ب) أُمِّ، النَّبِيِّ (ج) أَبَا، النَّبِيِّينَ

۱۲- (قَالَ الَّذِينَ دَادَهُ شَدْنِدَ الْعِلْمِ ، اِنَّ خَوَارِي الْيَوْمِ وَ السَّوَاءَ عَلَى الْكَافِرِينَ)

الف) تَأْتُونَ، الْعِقَابَ (ب) آتَى، السَّوَاءَ (ج) اوتوا، الْخِزْيَ

۱۳- به‌راستی بیهوشی مرگ به حق فرا رسید. این است آنچه از آن گریزان بودی = وَ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ، ذَلِكَ مَا مِنْهُ تَحِيدُ

الف) جَاءَتْ، كُنْتُ (ب) جَاءَتْ، كَانُوا (ج) جِئْنَا، كُنْتُمْ

۱۴- ای کسانی‌که ایمان آورده‌اید، رکوع و سجده کنید و بپرستید پروردگارتان را، و انجام دهید کار نیک، شاید رستگار شوید = يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا ، وَ اسْجُدُوا ، وَ رَبَّكُمْ ، وَ افْعَلُوا الْخَيْرَ ، لَعَلَّكُمْ

الف) اُعْبُدُوا، تُفْلِحُونَ (ب) يَعْبُدْ، أَفْلَحَ (ج) تَعْبُدُونَ، تُفْلِحُونَ

۱۵- پس (حال مردم) چگونه است، آن‌گاه که از هر امتی شاهی آوردیم و تو را (نیز) بر این امت شاهد آوردیم = فَكَيْفَ إِذَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ ، وَ جِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ

الف) جِئْتُ، مَشْهُودًا (ب) جِئْنَا، شَهِيدًا (ج) جَاءَتْ، شَاهِدًا

۱۶- فَذُوقُوا مَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا : پس (عذاب جهنم را) به (کیفر) آنچه فراموش کردید..... امروزتان را. الف) ببینید - دیدار (ب) ببینید - وعده (ج) بچشید - دیدار (د) بچشید - وعده

۱۷- معنای نادرست؟

الف) جنات عدن: باغهای بهشتی (ب) اَنْفَقُوا: انفاق کردند (ج) عَوَجًا: کژي و ناراستی (د) کید: نیرنگ

۱۸- پیامبر به (تصرف و تصمیم گیری در امور) مؤمنان از خودشان سزاوارتر است: بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ الف) النَّبِيِّ - أَوَّلَى (ب) الرَّسُولُ - أَوَّلَى (ج) النَّبِيِّ - أَفْضَلُ (د) الرَّسُولُ - أَفْضَلُ